

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 110. Ad quem gradum hoc impedimentum olim diremerit, & modò dirimat Matrimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

surgit contractio matrimonio. Dicitur secundo: inter consanguineos: Non enim contrahitur hoc impedimentum à Sponsa cum affinis Sponsi quàm talibus. Sanch. d. 68. num. 3. nomine consanguineorum autem veniunt hic quoque illegitimi spurii. Corrad. pr. dispens. L. 7. c. 1. Dicitur tertio: Inter sponsum & consanguineos sponsa: Non enim contrahitur inter consanguineos Sponsi & consanguineos Sponsæ; nam consanguinei Sponsi & consanguinei Sponsæ licet & validè contrahunt inter se matrimonium, ut expressè c. super eo. de consanguinit. Hic Titius frater Caji potest habere in uxorem sororem uxoris fratris Caji. Vocatur autem impedimentum justitiæ seu publicæ honestatis; quia æquum ac consonum est honestati, ac decens ob dictam inchoationem matrimonii cum Sponsa non contrahere cum ejus consanguineis.

2. Resp. ad secundum: Non est juris naturalis, sed solo jure ecclesiastico inductum, ut constat & fatentur omnes, teste Castrop. de matr. d. 4. p. 10. n. Constituitur autem c. juvenis. c. ad audientiam. c. sponfam. h. r. c. duo pueri. de despon. impub. c. unice. eod. in 6. Item à Trident. Sess. 24. c. 3. de reform.

Quæst. 110. Ad quem gradum hoc impedimentum olim diremerit, & modò dirimat matrimonium.

1. Resp. ad primum: Jure antiquo extendebat se hoc impedimentum, tam ortum ex sponsalibus, quàm ex matrimonio rato usque ad quartum gradum inclusive; textus enim loquentes de hoc impedimento, etsi gradum hunc non expriment, dicunt tamen omnes extendi ad consanguineos, consanguinei autem omnes, & non ultra dicuntur post Innoc. 3. in c. non debet. de consanguinit. constitui intra quartum gradum.

2. Resp. ad secundum: Hodiedum jure novo Trident. ortum ex sponsalibus dirimit tantùm ad gradum primum dicente Concilio l. c. justitiæ publicæ impedimentum, ubi sponsalia quacunque ratione valida non erunt, S. Synodus omnino tollit; ubi autem valida fuerint, primum gradum non potest ejusmodi prohibitio sine dispendio observari. Ortum vero ex matrimonio rato adhuc hodieum dirimit ad quartum gradum inclusive. Quamvis enim Nav. in man. c. 22. num. 58. Covarr. in 4. decret. p. 2. c. 6. §. 2. num. 2. aliique graves AA. censuerint, restrictionem à Concilio factam non solùm de sponsalibus, sed & de matrimonio intelligendam (quæ sententia, ut Castrop. cit. p. 10. num. 5. probabilis esse poterat ante declarationem Pii V. editam Anno 1568. in Bulla incipiente ad Romanam) modò tamen post dictam declarationem id nullatenus sustinendum, dicente sive Pontifice in dicta Bulla: *Authoritate Apostolica tenore presentium declaramus & desinimus, decretum Concilii hujusmodi omnino intelligendum esse & procedere in sponsalibus de futuro duntaxat; non autem in matrimonio contracto; sed in eo durare adhuc impedimentum in omnibus illis casibus & gradibus, in quibus de jure veteri ante prædictum Concilium introductum erat.* Atque ita notant Sanch. L. 7. d. 70. num. 5. Nav. loc. cit. num. 57. Castrop. num. 5. decisumque esse à S. Congregat. referunt Farin. & Barbof. ad cit. c. 3. Concilii.

Quæst. 111. An & qualiter oriatur hoc

impedimentum ex sponsalibus vel etiam matrimonio invalidis.

1. Resp. ad primum primò: Non oriebatnr etiam olim, seu spectato jure communi decretalium hoc impedimentum ex sponsalibus irritis, v. g. ex defectu consensûs, contractis ex errore personæ, vel sine sufficiente deliberatione, vel ex metu. Castrop. loc. cit. num. 3. Item non oriebatnr ex Sponsalibus irritis, quia contracta in præjudicium priorum Sponsalium validorum, v. g. dum post contracta valida cum Anna, illis non dissolutis contrahitur cum sorore Annæ. Uti hæc expressè decisa habentur c. unice. h. r. in 6. De cætero eodem jure communi contrahatur hoc impedimentum ex Sponsalibus ex quocunque alio capite irritis, ut pariter deciditur cit. c. unice, & constat ex c. ad audientiam. h. r. ubi licet sermo sit de sponsalibus irritis ob impedimentum consanguinitatis; idem tamen erat de irritis ex quocunque alio impedimento juris positivi; eò quòd satis videbatur, quòd Sponsalia de cætero valida essent de jure naturali, & tenerent ratione consensûs, dum SS. Canones inducendo hoc impedimentum magis attendebant ad factum quàm jus, quia communiter estimabatur inhonestum esse, ut quis Sponfam sui consanguinei habeat in uxorem; adeoque etiam mirum non est, quòd in casu hoc præstabat impedimentum, quod de jure non sortitur effectum. Pirh. h. r. num. 34. citatis Gl. in cit. c. ad v. habere. Abb. ibid. num. 7. Extendebatur hoc impedimentum ortum ex Sponsalibus invalidis non secus ac ortum ex validis ad quartum gradum. Pirh. loc. cit. Castrop. loc. cit. num. 4. Arg. c. sponfam h. r.

2. Resp. ad primum secundò: Modò, seu jure novo Trid. non oritur hoc impedimentum ex Sponsalibus de futuro invalidis. Laym. cit. c. 9. num. 4. Castrop. num. 7. dum expressè cit. c. 4. Concilium ait: *Publicæ honestatis impedimentum, quacunque ratione valida non fuerunt, S. Synodus omnino illud tollit.* Proceditque id ipsum non tantùm, ubi Sponsalia nulla ex defectu publico, & noto, ut volunt Sanch. L. 7. d. 68. à num. 14. Pont. L. 7. c. 35. num. 10. Henriq. L. 12. c. 10. &c. eò quòd dicta dedecentia, quæ est in eo, quòd quis ducat in uxorem consanguineam in primo gradu illius, qua cum Sponsalia contraxerat, sit semper, quoties publicè constat Sponsalia fuisse valida (potius dicere debebant hi AA. publicè habita pro validis) etsi de factò seu re ipsa irrita; adeoque dum Concilium dicit, non contrahi impedimentum hoc ex Sponsalibus, quæ quacunque ratione valida non sunt, id sic intelligendum: quæ quacunque ratione, quæ cognoscitur & scitur, valida non sunt. Verùm etiam, ut probabilius docent Pirh. h. r. num. 39. Castrop. cit. num. 7. citatis Rebell. L. 3. g. 17. Hurtad. d. 21. diff. 1. num. 4. Cönnick. d. 32. d. 5. num. 69. Nav. loc. cit. num. 57. Ledesma, & alii, ubi defectus irritans Sponsalia est occultus, v. g. defectus consensûs, aliudve impedimentum dirimens omnino occultum; eò quòd Concilium loquens universaliter, sine fundamento restringi non debeat ad Sponsalia publicè invalida; & ne, si spectanda sit tantùm dedecentia publica, quæ apud homines oritur, & non, quæ sufficiat, quæ oritur spectato ipso contractu, dicendum quoque foret, ex sponsali-